

Czytania: Oz 14, 2-10; Ps 81 (80), 6c-8a. 8b-9. 10-11b. 14 i 17; Akłamacja Mt 4, 17; Ewangelia Mk 12, 28b-34

Ozeasz, który prorokował w Królestwie Północnym Izraela, przestrzegał przed zawieraniem przymierza z Asyrią i jej bóstwami. „Asyria nie może nas zbawić” poleganie tylko na politycznych kontraktach nie daje bezpieczeństwa ani armia Asyrii ani jej bożki nie dadzą pomyślności Izraelowi. Prorok wzywa do nawrócenia, bo człowiek upada przez własną swą winę, a grzechy wymazać może tylko Bóg w swoim miłosierdziu i wielkiej miłości do człowieka. Gniew Boży trwa tylko przez chwilę ma charakter wychowawczy. „Gniew Jego bowiem trwa tylko przez chwilę, a Jego łaskawość – przez całe życie” (Ps 30,6). Sam Pan Bóg chce ułatwić człowiekowi drogę do nawrócenia. „Ulecę ich niewierność, szczerze obdarzę ich miłością, tzn.: będę kochał ich bezwarunkowo, moja miłość będzie moim darem dla nich. Boża miłość uwalnia daje rozwój, wzrost pomyślność i radość. Dlatego każdy jest wezwany do porzucenia swych bożków, nałogów, złych przyzwyczajień, które ograniczają człowieka. Każdy jest wezwany do zachowywania przykazań w prostocie serca, bo „drogi Pańskie są proste” to grzech sprawia, że człowiek zaczyna coś kombinować, lawirować, obchodzić i zastanawiać się jak pozostać przy swoich nawykach a jednocześnie nie przeciwstawiać się Panu Bogu. Ci, co nie są jednoznacznie wierni Panu Bogu całym i niepodzielnym sercem, chwieją się i upadają.

Prośmy Pana Boga o to, byśmy zawsze potrafili być mu wierni i chodzić Jego drogami.

o. Wiesław Jonczyk SJ